
Rába György

KÉT BÚVÉSZ

Mesterfogás a neve igazi
mint saját történelmünk inasa
ős pucéron fiai lányai
hevertünk de im felnőttként soha
többé egyikünk sem annyira véten
tapasztalt bűvészek egymásnak estünk
kölsönösen más sorsra birni testünk
tanár s tanítvány csere-szerepében

Mondhatnám úgy mikor minden csaló
leplet ledobtunk éhen jutalom-
játékunkra éberem álmodó
szemed megláttam s elnyílt ajkadon
szótlánul búgott titkolt jeligéd
tenyeremben húsod csontod megoldadt
s ereim lüktették az aki ott vagy
nem éli már előző életét

Bőröm forrt izzásig hevült burok
kelt belőle víjjogva cserepén
a földvonzásból szabadult ki ott
a ragadozó kivé váltam én
és fenségét érzi határtalannak
felejtve a teret amerre tengett
nekinyilamodik az új elemnek
és emberen túli hangokra hallgat

Azóta nincs kettőnknek visszaút
engem határt kicsinyellni tanít
te partra törsz két új sors sose fut
egymáshoz két varázslat szavait
olvastuk óvatlan te rám s reád én
birtokunkban nincs ellenmérge meglásd
nem azonos közegbe űztük egymást
az emlékezetes bűvészparádén

ROZSDÁS HANGON HÜTLENEKRŐL

Jönnek az új költésü lányok
mogyoróbarnán vajfehéren
vicsorogva nézek utánuk
túlduzzadozva nád-éren
a tovaringók elorozzák
ujjongó nekilódulásom
átlábolnom magashegy ormát
hogy valaki csodának lásson
ez a ropogós bögyü népség
részegségemet tolvajolja
ne pengessem többé zenéjét
önkívületemnek a holdra
ne fonódjon kéz a kezemre
röpülni akár mozdulatlan
köteleinket elfeledve
csak párban a legszebb csapatban
elpártolóban falkavesztő
vadnak rágalmaz táncuk engem
fagyküldő holdat rideg erdőt
ujjam árnyjátékát szeretnem

Tóth Judit

MÉGIS, MÉGSEM

Összedobált kőhalmaz lett a ház,
mire a harcosok elvonultak.
Kint-bent roncsolhat, meg nem aláz
a fogyó fényű, ellenséges holnap.
A földnek oly mindegy, mi lesz belőled,
hogy léted poros téglái bedőlnek,
s fokonyként leszel egyre kevesebb.

Félig besötétíti szemedet.
De hiszen mindent láttál, ami rejtett
fényű, telt, domború, meg is nevezted:
gyümölcs, gyerek, boltív, szennygödör, angyal.
Színek. Vörös, sárga, kék színű forma,
amely telítetten, minthogyha forrna.